

Start-cél

Helyszín: kertvárosi övezet, külváros

Időpont: őszi-téli szezon, sötétedés és éjfél után

Fekete alak rója az utcákat, egyedül van. Céltudatos: nem csak úgy, bele a nagyvilágba, lassan bandukolva, hanem határozott léptekkel, nagy tempóval halad. Jól illik az éjszakába ő maga is fekete kabátjával, sapkájával, nadrágjával és az útvonala is: vaksötét alagúton és elhagyott ösvényen vezet az útja. Beér a kertvárosba, itt már van gyér világítás. A kutyák csak elvétve ugatnak, bár hallják-látják őt: félnek tőle. A gyalogút kezdete óta már több, mint 40 perc telt el, még 15-20 perc és odaér. Ismeri ezt a terepet: csak át kell vágni egy szűk pallón, a kivilágítatlan úton pedig már nincs sok hátra. Mi ez? Friss földtúrák nyomai és munkagépek tűnnek fel a távolban. Már korábban is itt voltak, de nem tűnt úgy, hogy ez bármit is befolyásolna. És de. A pallót a markoló kiemelte a helyéről. Az árokban 2-3 méter széles a víz, a part meredek, szinte lehetetlen átugrani, nincs hely nekifutni. Mi ilyen esetben a teendő? Irány vissza és egy legalább 40 perces kerülő, ... vagy esetleg követni a kanálist egy alkalmas átkelési lehetőséget keresve. Természetesen a 2., nincs kerülő. Az éj sötétjében a fekete alak immár ismeretlen területen, földtúrák, nagy munkagépek, ormótlan szerszámok között vizesárkokat kerülgetve próbál előrejutni, néha még kapaszkodni is kell a kanális melletti vikendházak kerítéseibe. A földtúrák hamar áttelepszik a cipőre, nadrágszárra sár formájában. Az előrejutás nyögvenyelőssé válik, a várható haszon bionytalan, a kockázat magas. Vajon meg tudja csinálni?

A helyszín ugyanaz, az időpont is nagyjából, csak egy kicsit korábban van, de az égbolt már teljesen sötét. A fekete alak újabb kalandja. Ismét rövidítést keres. A terepet viszonylag jól ismeri, ezért mer próbálkozni még ilyen körülmények között is. Egy nyitott kapun megy be, így egy kerítésen túl van. Már csak ügyesen ki kell kerülgetni a tócsákat, amiket az eső hagyott maga után. Ez nem is olyan egyszerű: kevés fény szűrődik ide, a hold sem világít. Szinte vakon kell tapogatózni. Csak követi az elhagyott vasúti pályát, és az majd kiviszi innen a város irányába, ahol már lesz fény és járda. De mi ez már megint? Ez a kerítés még nem volt itt korábban. És milyen magas, szögesdrótos! Újabb döntési kényszer: visszafordulás és kerülő jelentős idővesztéssel vagy... megpróbálni ezen valahogy túljutni. A visszafordulás egyszerűen nem alternatíva. Na de akkor hogyan keljen át? Megpróbál felmászni, de egyszerűen nem lehet. Túl nagy a kockázata, hogy leesik vagy összekarcolja magát a szögesdróttal. De adódik még egy lehetőség: a régi és az új kerítést nem fűzték össze elég jól, így át lehet préselnie magát annak, aki nagyra akar menni. És ő át akar. A kitartása viszi előre.

(2007. tele)

[vissza a főoldalra](#)